

La llista de les preguntes que s'han de respondre oralment en el Ple és inclosa dins del dossier de la sessió. Les preguntes, d'acord amb l'article 133.3 del Reglament, seran substanciades aquesta tarda a dos quarts de cinc.

Projecte de llei del cos d'agents rurals (tram. 200-00077/06)

Passem, per tant, al punt número 1 de l'ordre del dia, que és el Projecte de llei de cossos d'agents rurals. El primer punt de l'ordre del dia és el debat i votació del Dictamen de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia i Pesca sobre el Projecte de llei de cos d'agents rurals. Té la paraula l'honorable conseller de Medi Ambient, l'honorable senyor Ramon Espadaler.

El conseller de Medi Ambient (Sr. Ramon Espadaler i Parcerisas)

Moltes gràcies, senyor president. senyores i senyors diputats, em plau pujar a aquesta tribuna per defensar, per sotmetre a la consideració d'aquesta cambra la Llei del cos d'agents rurals; una llei, doncs, jo crec que llargament esperada; una llei, jo crec que prou amplament consensuada, per bé que resta encara una esmena a la totalitat, i una llei que, en definitiva, persegueix un doble objectiu: un objectiu que es podria entendre, senzillament, portes endins del col·lectiu del cos d'agents rurals, d'ordenar, de donar aquest codi intern de funcionament al cos d'agents rurals, i també, i sobretot, que a través d'aquest cos puguem ser eficients en la defensa, en la preservació de tots aquells aspectes relacionats amb les garanties que volem donar al nostre medi ambient.

Aquest Projecte de llei, d'entrada, des de la perspectiva del Govern –i això, doncs, és el que va motivar en bona part la seva tramesa a aquesta cambra–, de fet, és un signe de normalitat. Normalitat des de dues perspectives: per un costat, des d'una perspectiva, podríem dir, institucional o, si volen, fins i tot històrica, és normalitzar-nos des d'aquesta perspectiva, però també, i sobretot, des de la perspectiva organitzativa. I vaig al primer capítol.

El cos d'agents rurals, per bé que, doncs, com molts de vostès coneixen prou bé, va ser creat l'any 86, el que ara coneixem, amb la Llei de cossos de la Generalitat, té arrels antigues en el temps: té arrels en la mateixa Mancomunitat de Catalunya, quan fou creat i malauradament, doncs, va desaparèixer l'any 23, i fou novament recuperat per la Generalitat republicana el 25 de gener de l'any 32, i malauradament, com tantes i tantes i tantes coses en aquest país, doncs, va quedar estroncat l'any 1939.

Per tant, el que estem fent és donar aquesta normalitat; de fet, no crea, aquesta Llei, un cos que ja existeix, que va ser creat, doncs, amb aquesta Llei de la Generalitat, de cossos de la Generalitat, l'any 86, però, sí que, en certa manera, el que fem és normalitzar-lo també des d'aquesta perspectiva.

I val a dir que l'objectiu pel qual l'any 86 aquest Parlament legislava els diferents cossos de la Generalitat, creava el cos d'agents rurals, aquell objectiu inicial segueix essent perfectament vàlid el dia d'avui. Aquest objectiu era el de donar resposta al repte que ens planteja la necessitat de protegir el nostre patrimoni natural. Ni més ni menys, aquest és el sentit últim d'aquest cos d'agents rurals que es reconeixia ja en la Llei de cossos l'any 86 i que avui, novament, doncs, aquesta Llei, amb moltes més aportacions –amb moltes més aportacions–, doncs, en qualsevol cas, vàlida, reconeix i segueix fent vàlid com a objectiu del cos.

Per tant, en certa manera, legislar, com ho estem fent el dia d'avui en aquesta cambra, sobre el cos o a l'entorn del cos d'agents rurals és, de fet, situar-nos en aquesta normalitat, per un costat, institucional, des de la perspectiva històrica, i també –i aquí vaig– des de la normalitat organitzativa.

Aquesta Llei, per un costat, aquesta Llei que sotmetem a consideració de la cambra, el que fa és regular, jerarquitzar, ordena, defineix amb claredat quines són aquestes funcions, quins són els drets i quines són les obligacions, doncs, dels membres d'aquest cos d'agents rurals; regula, doncs, quin és el règim de vigilància, de gestió, de control i d'inspecció del medi natural, i es fonamenta –i això em sembla central en aquesta Llei– en els principis, per un costat, de coresponsabilització –el respecte pel medi no és una funció exclusiva, ni de bon tros, sinó que ens en coresponsabilitzem tots i, evidentment,

també, doncs, aquest cos d'agents rurals—, en el principi de sostenibilitat que impregna tota la legislació ambiental que, o bé al llarg d'aquest Ple o bé d'ençà de la recuperació de les nostres institucions, hem anat fent en aquesta cambra, i també en un principi no menys important i que té un net caràcter preventiu, com és el de l'educació, el de la sensibilització ambiental.

Aquesta Llei defineix les finalitats d'aquest cos d'agents rurals sota tres grans eixos principals, sobre tres grans eixos fonamentals. Per un costat, afavorir un alt grau de protecció del medi natural, preservant-lo d'accions lesives; per tant, té aquesta forta component preventiva. Per altre costat, un altre eix central d'aquesta Llei és la configuració d'un règim de vigilància, de col·laboració en les tasques de gestió, de control, d'inspecció, de vigilància al medi; aquest seria el segon dels pilars sobre què se sustenta aquesta Llei i que se centra —i així ho explica, doncs, amb prou claredat, i crec que ha quedat molt perfectida a partir del debat, del diàleg amb tots els grups d'aquesta cambra, sense excepció, que hi han fet importants aportacions—, doncs, en l'àmbit, evidentment, com no podia ser d'altra manera, del que són els espais naturals, de les reserves de caça, de pesca... Per altre costat, en els treballs de prevenció, de vigilància, de detecció d'incendis —i aquests dies coneixen prou bé les senyores diputades i els senyors diputats quina és la feina que està fent, entre d'altres cossos, també, evidentment, el cos dels agents rurals en aquestes tasques, sobretot de prevenció, que és on volem posar l'accent. També, entre tots els temes, en l'àmbit del patrimoni forestal i, evidentment, també en les qüestions de protecció, doncs, de la biodiversitat, i també dels animals. I en aquest Ple tindrem ocasió també, afortunadament, i en aquest cas per ponència conjunta —i crec que això ha estat un encert—, de fer aquesta nova llei de protecció dels animals.

Per tant, aquests són els dos eixos fonamentals, i encara un tercer eix central, sobre què se sustenta aquesta Llei, que és contribuir a l'aplicació de la normativa ambiental mitjançant, per un costat, l'assessorament —i aquest volem que sigui un cos preventiu, un cos de sensibilització, un cos d'educació—, a través de la conscienciació ciutadana, i també, evidentment, quan s'escaigui, podrem formular aquelles denúncies que

corresponguin, per tal de corregir aquelles conductes que malauradament –que malauradament–, doncs, encara són massa presents o són una realitat.

Per tant, aquests són els tres grans pilars sobrequè es fonamenta aquesta Llei: afavorir aquest alt grau que volem de protecció per al medi natural, en el sentit més ample de la paraula; configurar aquest règim de vigilància, de control, d'inspecció en el medi natural, en tot aquest conjunt d'àmbits que els he detallat, i contribuir a l'aplicació d'aquesta normativa ambiental, a través, per un costat, d'aquesta conscienciació, i quan s'escaigui, també, evidentment, formulant aquestes denúncies i fent les investigacions que pertoquin, per tal de ser eficients, que, en definitiva, aquesta Llei persegueix donar un millor instrument al cos d'agents rurals per guanyar, en definitiva, aquesta eficiència en la preservació i en la defensa del nostre medi natural, en el més ample sentit de la paraula.

Aquesta Llei també té una lectura, evidentment, portes endins del que és el cos d'agents rurals, des del moment, doncs, que en regula el funcionament intern i el que fa –i crec que aquesta és una de les aportacions importants, fruit del debat parlamentari, del llarg i intens debat parlamentari que hi ha hagut en tota aquesta tramitació– és dibuixar quatre grans àrees d'especialització, amb què esperem guanyar aquesta eficiència.

Per un costat, una àrea seria la de la prevenció i investigació dels incendis forestals; aquest és un tema que ha estat central, de sempre, en el cos dels agents rurals, que ha fet importants aportacions i que volem dotar encara millor, reconeixent-ho en el que és la mateixa Llei, guanyar..., a través de l'especialització, volem donar, doncs, més potència, més força, perquè tot allò que vagi vinculat a la investigació dels incendis forestals ens ajudarà, de ben segur, a la prevenció. Una altra d'aquestes quatre grans àrees és aquella que fa referència a la fauna protegida, a la caça i a la pesca; per tant, aquí hi ha tot un altre eix important d'actuacions dels agents rurals. Una altra són totes les qüestions relacionades amb els espais naturals protegits i, en el sentit ampli, doncs, amb la preservació de la biodiversitat. I un darrer àmbit d'especialització que es recull en aquest text legislatiu és aquell relacionat amb els recursos forestals.

A més a més, la Llei –i no entraré al detall; la tenen en el *Diari de Sessions*, i coneixen prou bé les senyores diputades i els senyors diputats quina és aquesta estructura

interna— defineix l'estructura del cos; jerarquitzada, evidentment, aquest cos, i regula tots els aspectes relacionats amb els drets i els deures del cos dels agents rurals i dels diferents agents. Per tant, fa totes aquestes aportacions, totes aquestes regulacions que és important tenir-les també amb rang de llei.

Per tant, aquesta és, en primer lloc, una llei útil; una llei, jo crec que positiva; una llei demanda també, evidentment, pel col·lectiu, jo crec que legítimament demanada pel mateix col·lectiu del cos d'agents rurals, però no és una llei per mirar-nos el melic. Aquesta no és només una llei que pretengui resoldre portes endins, doncs, aquells aspectes d'especialització, de formació, de currículum, de jerarquització, d'organització del cos, que també, sinó que és una llei que va molt més enllà i que vol anar molt més enllà. Aquesta és una llei que està, en definitiva..., que posa, en definitiva, i en majúscules, el cos dels agents rurals al servei del nostre patrimoni natural i, per tant, és una llei que posa el cos dels agents rurals d'una manera molt explícita, molt expressa, ordenant-lo, jerarquitzant-lo, donant-li contingut, el posa, en definitiva, al servei del país. I aquest és, em sembla, el valor important.

I dic això perquè de ben segur que moltes vegades, al llarg del debat, doncs, ens hem centrat en aquests aspectes de funcionament intern, certament importants, però el valor últim d'aquesta llei no és tant aquest ordenament intern, sinó que posa a disposició del conjunt del medi natural i, per tant, del conjunt del país un cos que ha demostrat sobrerament quina és la seva eficiència.

I aquesta, per altra part, és una llei que té un context i que s'emmarca..., no és una llei bolet que ha aparegut de qualsevol manera, sinó que és una llei que s'emmarca en un eix central de la política mediambiental que posa l'accent en els aspectes de la prevenció. Aquesta llei, per tant, és una peça positiva que es podria posar al costat d'altres lleis que ha aprovat aquesta cambra, algunes fa ben pocs dies, com tota la prevenció dels incendis en l'àmbit de les urbanitzacions; o la llei de residus, que també posa d'una manera especial l'accent en qüestions preventives. Per tant, aquesta llei s'emmarca en aquest conjunt legislatiu i, en certa manera —i aquest, probablement, sigui el darrer dels plens ordinaris d'aquest període de sessions—, s'emmarca i tanca, doncs, aquest procés

legislatiu des de la perspectiva ambiental que ens ha permès aprovar diferents lleis en aquest Parlament.

Avui, justament, fa un any de la creació, a través de la reestructuració del Departament de Medi Ambient, de la Direcció General de Prevenció de Riscos en el Medi Natural, i em complau poder dir que, un any després, hem estat capaços, des del diàleg, des del consens, a vegades amb desencontres importants, d'arribar en aquest punt de portar aquesta Llei, en aquest darrer Ple ordinari d'aquesta legislatura, que regula el cos d'agents rurals, que no només mira portes endintre, sinó que obre aquest cos al servei, en definitiva, del medi ambient i al servei, en definitiva, del país.

Sóc conscient que hi ha altres models alternatius. Jo crec que el model pel qual hem optat, doncs, és un model equilibrat, és un model òptim per al cos d'agents rurals, i ho dic des de la consciència que existeixen altres models alternatius que entenc que justifiquen, fins i tot, doncs, mantenir fins al dia d'avui, fins aquest mateix Ple, aquesta esmena de retorn, aquesta esmena a la totalitat, i que són perfectament legítims. El model de cos d'agents rurals pel qual ha optat el Departament de Medi Ambient és aquell que posa d'una manera molt clara l'accent en la prevenció; és aquell que posa d'una manera molt clara l'accent en el que és l'especialització

Fitxer 02

...formació, amb el benentès que aquest és un cos relativament reduït, i, per tant, el grau d'especialització s'haurà, evidentment, d'equilibrar i de compaginar amb el desenvolupament normal de les tasques del dia a dia, sense renunciar en cap moment i quan calgui, doncs, a tots els aspectes de formulació de denúncies, a aquells aspectes que podríem adjectivar sota l'epígraf «més policials», però, en qualsevol cas, volem, d'una manera molt significativa, posar l'accent en totes les feines de prevenció.

El que volem, en definitiva, amb aquesta Llei, amb aquest text legislatiu—jo crec que prou consensuat en aquest treball parlamentari aquests darrers mesos—, volem que aquest cos sigui més eficient, si cal, més eficient encara, evidentment, més preparat, que tingui

més i millors instruments, capaç de conscienciar, d'educar en el respecte pel medi ambient, en el més ampli sentit de la paraula, i que sigui eficaç en la recerca i en la investigació d'aspectes tan importants i que aquests mateixos dies ens preocupen i molt, com, per exemple, tota la qüestió relacionada amb els incendis forestals.

Per tant, un cos d'agents rurals, en definitiva, al servei i per la defensa del medi ambient, que vol dir exactament el mateix, que el servei i la defensa, en definitiva, del país.

Nosaltres hem apostat per aquest model central, que no fa del cos d'agents rurals uns simples agents que es dediquen a marcar pins, ni fa dels agents rurals, doncs, una policia especialitzada en temes mediambientals; tenim, doncs, un cos de policia, amb una brigada específica de temes de medi ambient, sinó que busca aquesta centralitat sense renunciar a cap dels dos extrems, però situant-se en aquesta centralitat, posant-hi insisteixo, i molt- l'accent en les qüestions preventives.

Aquesta Llei s'incardina, ja us ho he dit, en el que és tot aquest procés legislatiu. En aquesta legislatura hem legislat sobre el Servei Meteorològic de Catalunya, sobre la contaminació lumínica, sobre la contaminació acústica, sobre el cànon de residus, sobre la Llei de residus, sobre la neteja de les urbanitzacions; ens quedarà al tinter una altra llei, que anava, per voluntat del Govern i del Grup Parlamentari que li dóna suport també en aquest Ple, com és la Llei de les empreses ambientals, col·laboradores de l'Administració; ha estada portada al Consultiu, per tant, no tindrem ocasió de debatre-la en aquest Ple, i sí d'una altra llei que s'ha fet pel tràmit de Ponència conjunta, com és la de la protecció dels animals.

Per tant, en aquest sentit, tanquem un procés legislatiu que ha estat positiu, amb aquesta aportació de regular, de legislar, sobre un cos certament important, evidentment per al Departament, però no només per al Departament de Medi Ambient, que ja fóra una raó suficient, sinó, en definitiva, per al conjunt del país.

I permetin-me que acabi agraint totes les aportacions, que han estat moltes, que han estat positives i han estat enriquidores per part de tots els ponents; en primer lloc, la Bet Font que avui, doncs, no ens pot acompanyar i serà, doncs, en aquest cas farà la

intervenció el diputat senyor Ribó; el Rafael Luna, per part del Grup Popular; el Jordi Ausàs, per part del Grup d'Esquerra Republicana; la Marta Camps, per part del Grup Socialista; el Josep Rull, habitual ponent de les lleis mediambientals que tramet el Govern en aquesta cambra; el lletrat senyor Vicenç Santaló, l'assessora jurídica del Departament, el director general que avui ens acompanya, de Prevenció de Riscos al Medi Natural; l'inspector, que també ens acompanya avui, del cos dels agents rurals, i les aportacions que, també des de la instància sindical s'han anat fent, doncs, al llarg de tot aquest procés d'aprovació, espero que així sigui, doncs, per al bé d'aquesta cambra, d'aprovació d'aquesta Llei que ve a tancar un cicle, una legislatura que ha estat positiva des de la perspectiva legislativa mediambiental, que, insisteixo, que en aquesta Llei no només té una lectura portes endintre, no només té una lectura de normalitzar el que és aquest cos, sinó que també, sobretot, l'obre, l'ofereix, l'especialitza i l'ofereix, en definitiva, en la defensa del patrimoni natural, que ho és també en la defensa del nostre país.

Moltes gràcies, senyor president; senyores i senyors diputats.

El president

A vostè, senyor conseller. Per defensar l'esmena a la totalitat, té la paraula, en nom del Grup Iniciativa per Catalunya Verds, l'il·lustre diputat senyor Rafael Ribó.

El Sr. Ribó i Massó

Gràcies president. En primer lloc voldria saludar la nombrosa representació del cos d'agents rurals que hi ha a la tribuna, a les tribunes de convidats, i excusar que el qui els parla, ni de molt coneix la problemàtica de la seva professió com la coneix la diputada Bet Font, que, per raons de salut –i, sobretot, per poder exercir un dret importantíssim, que dissortadament només poden exercir les dones, i ja m'agradaria a mi poder-lo exercir– no pot estar present.

Els dic això, malgrat que també he d'afegir la meva enorme estimació pel que vostès fan i pel que cal per a Catalunya, des de la perspectiva de la prevenció, preservació i defensa, en general, del medi, i, en concret, del món rural. I a més trobant-me en la

circumstància, que crec que no m'havia trobat mai al Parlament, de defensar una esmena a la totalitat i, junt amb un grapat d'esmenes, ésser l'únic Grup Parlamentari que crec que manté esmenes vives per al Ple.

Això ja hauria de cridar l'atenció de l'hemicicle i de l'opinió pública, es podria dir de forma senzilla: «és clar, ja se sap, són aquests cabuts,» –i podríem dir una expressió encara més forta que es fa servir en català– «els d'Iniciativa per Catalunya Verds, que no fan més que estar aquí fent la guitza». Seria una explicació massa simple, i sobre el que volem cridar l'atenció, mantenint aquestes esmenes, és que, segurament, no hem treballat prou bé per enfocar una temàtica molt important, i si no ho fos els garanteixo que instantàniament retirariem totes les esmenes.

Nosaltres creiem que no hi ha hagut prou atenció en aquesta temàtica, que hi ha hagut un excessiu tancament en banda en un determinat model. Vostè, conseller, ha dit: «hi han diversos models», segur, nosaltres sabem que en defensem un altre, però potser ens hem tancat massa en banda, i amb una relativa precipitació, de dir: «és això, i només això». I això és una llàstima. No sabem, per exemple, què pot passar amb la Direcció General de Biodiversitat; no sabem què pot amb les relacions amb el Departament d'Interior –i ara m'hi referiré, i amb les esmenes en concret–, no sabem, fins i tot, si el consens que aquí s'assolirà, excepte un grup parlamentari, és convincent per a tot l'hemicicle, quan no és cap secret que fins i tot hi han grups parlamentaris que en el seu si tenen contradiccions serioses sobre l'enfocament d'aquesta temàtica; i no ho dic de cara a evidenciar cap mena de feblesa d'altres, sinó que jo dic que és un tema viu i que està en debat, malgrat que avui sembla que es digui: no, i punt, s'hi posa el segell de l'aprovació i ja no cal més debat.

És un tema que, a més, reclamava major diàleg amb sectors molt importants que formen part de la mateixa temàtica, que no se'ls ha escoltat prou, si més no estan proclamant públicament que no se'ls ha escoltat prou. Per què? Què hauria succeït si haguéssim fet, com vam proposar nosaltres a la Ponència, i algun altre ponent també feia la mateixa proposta, de portar això tranquil·lament a major reflexió i posar-ho al començament de la propera legislatura? No creuen que en una temàtica tan important com aquesta potser

hauria valgut la pena fer-ho? O no es podia, fins i tot, intentar solucionar algunes qüestions puntuals, sense haver de fer ja la política –no la definitiva, perquè no hi ha res definitiu, però sí, a curt termini, definitiva– d'agents rurals? No hauria valgut la pena fins i tot aprofitar aquesta possible pròrroga, en un sentit no pas conjuntural sinó estructural, per fer més voltes en aquests diversos models?

Nosaltres creiem que això mereixia una anàlisi molt més global de la situació de tots els col·lectius, però en general de país; no només de col·lectius concrets que tenen tots els drets del món a reclamar que se'ls garanteixin, però de país; defugir una mica de la visió de veure un problema sempre només a través d'una determinada forma corporativa d'enfocar-lo.

Nosaltres ens fem preguntes tan senzilles com: què passa amb el model de policia integral de Catalunya?, defensat per pràcticament tots els diputats i diputades d'aquesta cambra. Amb aquesta Llei, Medi Ambient tindrà policia. Bé, nosaltres no hi estem en contra, d'això; si cal fer-ho així, fem-ho així, però diguem les coses pel seu nom. El model de policia integral de Catalunya no era aquest. El que vàrem aprovar aquí tots no era aquest, era el model de la policia autonòmica i la policia local. I ara anem a crear una altra policia, per llei, que fugi d'aquest model, sense voler-ho dir, i no és el de més, voler-ho dir, sinó sense voler estructurar com cal, fins i tot per al futur d'aquesta policia, que no quedi mai com de segona categoria.

És clar, parlar del món rural on ara desplegarem mossos i agents rurals a la vegada, sense una coordinació prevista ni a la mateixa Llei sobre el 70% del territori, on ara podran patrullar pels camins i poblets de Catalunya els vehicles d'una i altra policia, cadascú pel seu costat, amb les seves bases respectives, sense que el Departament de Medi Ambient hagi donat una estructura que garanteixi la correcta gestió d'aquestes temàtiques, possiblement amb encavalcaments i amb «mals rotllos», entre cossos de la mateixa Administració.

Tot això ens va dur a l'esmena a la totalitat, i no només a la totalitat, sinó a defensar un model diferent, que està negre sobre blanc, no ens que digui: «– No, és que vostès només saben dir “no”.» No, els hem plantejat –no, no ho dic per vostè, conseller–, els

hem plantejat un model sencer, de dalt a baix, no per dir: tenim la veritat en exclusiva, ni molt menys –som el Grup més petit de la cambra, per més sensibilitat que puguem tenir sobre la temàtica–, però per dialogar sobre crits d’alerta i temes importants que deixem aquí en el debat, i com diré al final i ja ho anuncio ara, creiem que a mitjà termini tornarà sorgir en aquest mateix hemicicle.

Nosaltres volem i creiem que és necessari concretar molt més les funcions dels agents rurals, cal valorar molt més la seva feina, cal reforçar seriosament els recursos –humans i materials– i cal incrementar-los, i aquesta és la mare dels ous. És inacceptable no haver-se atrevit a fer un replantejament agosarat incrementant recursos, que avui són absolutament insuficients, i els primers que ho corroborarien estan a la nostra tribuna. Això és inacceptable. Anunciar a gran orquestra que fem aquesta Llei sobre aquest cos i no atrevir-se a incrementar sensiblement els recursos.

És important que es persegueixin els delictes ecològics? Sí, conseller, però amb totes les garanties d’expedients sancionadors, de diligències d’instrucció, etcètera. I és important donar un major impuls a la correcta gestió al medi natural, i fins avui cap d’aquestes importàncies estaven en primera línia del Govern de Catalunya, fins avui, senyor conseller –no va per vostè–, aquesta política ha estat erràtica, ha anat saltant de departament en departament. Fins fa quatre dies podíem anar seguint l’itinerari, que ara estava aquí, ara estava allà, ara estava més enllà. Però fins ara, si més no, vostè em podria dir: «és que ara, a partir d’ara, s’haurà acabat». Fins ara, política erràtica, sense concreció, amb constants canvis de direccions i subdireccions generals. Fins ara, pressupost rere pressupost de la Generalitat de Catalunya, cabals públics, escasses partides en aquestes temàtiques. Fins ara escassa receptivitat a les denúncies i a les queixes que es feien –greus– des dels mateixos protagonistes d’aquesta temàtica. Fins ara, pràcticament sense deixar prosperar les denúncies que feien ells i elles en els procediments establerts. Per què? Això amb dades i fets concrets, amb pèls i senyals, que es poden demostrar.

Nosaltres proposem diferenciar clarament la policia especialitzada en delictes ecològics, d’un cos tècnic que doni suport a la gestió del medi natural, i és un model que està en

altres indrets arreu del món, i és un model que pot donar molt de si en la gestió del medi natural. Primer, creiem que cal potenciar la policia contra els delictes ecològics, i tant!, i cal potenciar-la possiblement com un altre model, amb la brigada existent a Mossos d'Esquadra, i amb tot el que calgui per procedir a la promoció d'un cos a l'altre, per diverses vies, podria ser perfectament amb una promoció interna voluntària, podria ser perfectament mantenint un cos d'agents rurals coordinat i vinculat a la policia integral de Catalunya, sí, però explicitem-ho ja que legislem, no ho deixem en vies paral·leles que, com se sap perfectament, mai s'arriben a tocar.

I caldria, en segon lloc, crear un cos tècnic de medi natural, que a alguns els pot sonar a poc: «– és que potser aquests, com que no aniran armats, ja no serviran...» Al contrari, m'agafo al que vostè deia: «grans polítiques de prevenció». I avui, la majoria de gent implicada en la protecció del medi natural demanen aquest cos tècnic, demanen aquesta especialització, en un país que va madurament, fins i tot, a llicenciatura...

Fitxer 3

i a ensenyaments superiors d'especialització sobre la temàtica, i a col·legis!, que aquesta mateixa cambra està aprovant.

O sigui, hi ha un camí obert per la societat molt abans que per nosaltres i per l'Administració que es podria haver quallat avui en la legislació amb un cos tècnic tan necessari per a la tasca de prevenció del medi ambient. I caldria, evidentment, concretar protocols de coordinació i de relació entre els diversos departaments de l'Administració de Medi Natural.

És per això que nosaltres mantenim l'esmena a la totalitat i les esmenes parcials, que hauria anunciat al president que les donava per defensades i de forma conjunta.

Em trobo..., amb la darrera paradoxa—vostès potser no hi donaran prou valor— que en la meua llarga trajectòria política avui —no és la primera vegada— defenso quelcom que possiblement un dels sindicats més estimats per mi en aquest país no defensa exactament. Doncs, bé, és fruit del pluralisme democràtic i social, però m'atreveixo, perquè com que jo no sóc la Bet Font i dec ser una mica més orgullós que ella, a dir que a la mitja o a la llarga també vindran a part de les nostres posicions.

Gràcies, president.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. *(Pausa.)* El que deia Keynes, senyor diputat: «A la mitja o a la llarga tots calbs.» Però jo ja ho sóc ara. *(Rialles.)*

Per defensar les esmenes a l'articulat..., ja les ha defensat el senyor Ribó. I ara, per fixar la seva posició, el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana té la paraula, i, en nom d'ell, l'il·lustre diputat senyor Jordi Ausàs.

El Sr. Ausàs i Coll

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, el febrer de l'any 2002 el Grup Parlamentari d'Esquerra va presentar una proposició no de llei en aquesta mateixa cambra que instava el Govern de Catalunya, que instava el Govern de la Generalitat, a presentar amb caràcter d'urgència el Projecte de llei del cos d'agents rurals de Catalunya per tal que fos debatut i aprovat abans de la tardor.

L'exposició de motius que acompanyava aquella iniciativa parlamentària deia que calia dotar el cos d'agents rurals de Catalunya d'una llei pròpia que establís clarament el model, funcions i competències i que li permetés un correcte desenvolupament.

Avui, senyores diputades i senyors diputats, posem a debat i votació el Projecte de llei del cos d'agents rurals, fruit d'un consens molt ampli entre tots els grups parlamentaris menys un, i que ha fet possible un text transaccionat global, que aprovarem, que difereix en bona part de l'inicialment presentat i que ha comportat la conseqüent retirada de totes

les esmenes parcials i a la totalitat presentades pels diferents grups, a excepció, com molt bé s'ha dit, de les d'Iniciativa per Catalunya Verds.

Aquest Projecte de Llei que avui aprovarem, senyores diputades i senyors diputats, el nostre Grup Parlamentari creu, sens dubte, que és necessari i que ha de servir per definir clarament el marc de competència i les funcions del cos d'agents rurals, i alhora dotar aquest cos de l'estructura i de l'organització més eficients per donar resposta a les necessitats de la societat actual en l'àmbit mediambiental; una llei que té per objecte la regulació del cos d'agents rurals i l'ordenació de les seues activitats d'inspecció i de col·laboració en la gestió que es porten a terme en el medi natural.

Per tant, no estem aprovant, però, i això és molt important per evitar malentesos i fins i tot per evitar debats paral·lels, no estem aprovant avui, un marc legal que afecti la globalitat de l'Administració catalana en matèria mediambiental; ni tampoc estem legislant, per exemple, sobre una llei forestal de Catalunya, o no estem legislant, amb aquesta llei, sobre la conveniència o no de crear, posem per cas, la figura d'una agència de gestió forestal. No estem fent res d'això: estem parlant de dotar el cos d'agents rurals de Catalunya d'una llei pròpia, que reguli el cos i que doni resposta adequada a les seves necessitats.

Per què aquesta llei? Doncs, perquè el cert és que el traspàs de les competències de medi natural a les diferents comunitats autònomes va deixar els agents forestals en cossos gairebé desestructurats. De fet, el cos d'agents rurals ha funcionat, en els darrers catorze anys, en base a un marc legal feble, a un marc legal molt genèric, massa genèric, com vostès saben: la llei de cossos de funcionaris de 1986 i també el Decret de 1988 pel qual s'aprovava el Reglament del cos d'agents rurals de Catalunya i unes modificacions posteriors que se'n van derivar; un decret que reglamentava aquest cos i que avui podríem qualificar clarament d'obsolet, tot i que, de fet, malgrat considerar-lo ja obsolet, no havia arribat mai a desenvolupar-se plenament, aquest mateix Decret regulador: el Reglament del cos no havia desplegat, posem per cas, les especialitats previstes, ni tampoc l'estructura, ni tampoc l'organització dels serveis, etcètera.

Per tant, ens cal aquesta Llei, ens cal aquesta Llei del cos d'agents rurals, per aquestes raons i de manera molt especial també perquè, afortunadament, en els darrers anys, ha augmentat, de manera molt important, de manera força considerable, la conscienciació ciutadana a favor de la necessitat de protegir de totes totes el nostre patrimoni natural en el seu conjunt. I seria bo que en els propers anys s'incrementés la plantilla del cos d'agents rurals d'acord justament amb aquestes necessitats i amb aquesta voluntat social.

El Projecte de llei que avui aprovarem dota el cos d'una estructura administrativa i garanteix l'existència d'àrees d'especialització, així com la possibilitat de desenvolupar també la carrera professional dins el mateix cos. El cos d'agents rurals, la funció principal dels quals és el seguiment, la vigilància, la inspecció de totes aquelles activitats que es produeixen en el medi natural, també s'ha dit per part del conseller, va ser integrat el 10 de gener del 2001 al Departament de Medi Ambient i avui compta amb una direcció general pròpia.

Però cal anar –cal anar– més enllà. Els membres del cos d'agents rurals tenen encomanades tasques importantíssimes de suport a la gestió del medi natural, com ara, seguiment d'aprofitaments forestals, reforestacions, tractaments silvícoles, censos, seguiments de fauna i flora protegides, etcètera, però també serveis d'antifurtivisme, investigacions de delictes mediambientals, incendis forestals, tràfic d'espècies protegides, abocaments incontrolats, etcètera, en què el paper del cos d'agents rurals ha estat determinant en moltes zones del nostre país. Però, alhora, no podem oblidar la inspecció de les activitats que es porten a terme en el medi natural; per tant, el paper en la funció d'inspecció.

En el transcurs del tràmit parlamentari d'aquesta Llei hi han hagut diversos col·lectius que han expressat el seu malestar pel contingut i l'aprovació d'aquesta Llei del cos d'agents rurals, així com pel fet que consideren que el Departament de Medi Ambient demostra, amb aquesta Llei, que no té una visió integral i global dels temes forestals i que la política forestal del Govern de Catalunya al llarg d'aquests darrers anys ha estat canviant, ha estat variada, ha estat erràtica i que els canvis creats en l'organigrama del Departament

empitjoren, al seu entendre, el funcionament de l'Administració catalana i no donen de cap manera la resposta adequada a les necessitats i els interessos del sector forestal de Catalunya.

Aquests diferents col·lectius, contraris a l'aprovació d'una llei pròpia..., que coincideixen, en bona part, amb els expressats pel portaveu del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds..., doncs, aquest col·lectiu argumenta que no és positiva l'estructura que preveu aquesta llei, la qual diuen que converteix el cos en una policia forestal que va en detriment de les funcions del foment i assessorament que antigament havia realitzat o històricament havia realitzat la guarderia forestal.

El nostre Grup Parlamentari no comparteix aquesta plantejaments. Ho hem dit adés: aquesta és una llei del cos d'agents rurals i en cap cas és un marc legal de caràcter global de protecció de l'entorn natural.

D'altra banda, és bo recordar que un nombre molt important d'entitats ecologistes, federacions, societats, col·lectius professionals i associacions han recolzat la necessitat que el cos d'agents rurals de Catalunya disposi d'una llei pròpia. Entitats com Depana, com Ipcena, com Ecologistes en Acció, com GEPEC, com Ecologistes de Catalunya, com les societats de pescadors i caçadors, com l'Associació Professional d'Agents Forestals de Catalunya, etcètera, han apostat clarament perquè el cos d'agents rurals tingui una llei d'aquestes característiques, com la que avui aprovarem.

Des del nostre Grup Parlamentari, creiem senzillament que el país necessita un cos d'agents rurals ben organitzat i ben consolidat, amb competències ambicioses, que sigui format per bons professionals motivats i competents i amb unes funcions clares i ben definides. I això, sense cap mena de dubte, no ha d'anar en detriment de les visions tècniques i fins i tot ideològiques que es pugui tenir en el camp del model de gestió mediambiental que es vulgui per a Catalunya.

Certament, el text inicial presentat pel Govern ha variat molt en el seu contingut, fins arribar al text transaccionat final que avui es posa a votació. Unes modificacions que s'han produït especialment en allò que fa referència al detall de les funcions i a les àrees

d'especialització, tal i com estableix la disposició addicional tercera, que diu que en el termini d'un any el Govern haurà d'aprovar el decret relatiu a les àrees d'especialització; també, pel que fa referència a la promoció interna, tal i com estableix la disposició addicional quarta; o bé, per exemple, la previsió d'accidents d'agents del cos en pràctiques, i, en conseqüència, preveure la possibilitat, doncs, que pugui quedar ferit algun d'aquests practicants, algun membre del cos en pràctiques, en l'exercici de les seves funcions, i, a causa de les conseqüents seqüeles que se'n poguessin derivar, deixar de ser considerat apte per al seu lloc de treball. Modificacions, també, amb relació al text inicial, pel que fa a la previsió de les categories professionals, als càrrecs de comandament, etcètera.

No em voldria allargar més, el temps que em resta és molt poc. Senyores diputades i senyors diputats, malgrat que en alguns aspectes no s'ha pogut avançar més, creiem que aquesta és una bona llei per als quatre-cents professionals que configuren el cos d'agents rurals de Catalunya i per al servei públic de qualitat que són cridats a realitzar, encara que sigui una redundància, al servei de Catalunya.

Voldria agrair les aportacions dels diferents col·lectius per tal de millorar el contingut d'aquest marc legal, i, d'una manera molt especial, agrair la tasca rigorosa i minuciosa de l'Agrupació d'Agents Forestals de la Comissió Obrera Nacional de Catalunya, que avui ens n'acompanya una molt bona i àmplia delegació, però de manera particular i en representació d'ells, també, agrair en particular a en Francesc Coll i a en Josep Maria Baget la seva feina rigorosa i de suport a tots els grups parlamentaris. Tinc el ferm convenciment que sense ells –sense ells– i molts altres companys avui el cos d'agents rurals de Catalunya no tindria una llei pròpia. Agrair també al lletrat, el senyor Vicenç Santaló, i als portaveus dels diferents grups parlamentaris els treballs, l'acord, la voluntat de consens en el si de la Ponència.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

A vostè, senyor diputat. En nom del Grup Parlamentari Popular, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Rafel Luna.

El Sr. Luna i Vivas

Senyor president, senyores i senyors diputats, jo voldria començar la meua intervenció fent una reflexió al que el diputat senyor Ribó ha dit. I fer una reflexió en dos aspectes en els quals nosaltres en un començament coincidíem. I no vol dir que, en algun d'ells, encara nosaltres tenim alguna qüestió de precipitació d'aquesta Llei.

A nosaltres, senyor Ribó, ho sap molt bé, i vostè abans s'hi referia i no volia dir concretament quina formació política, però, ens preocupava una mica el sentit que aquesta Llei s'havia de donar de cossos d'agents rurals. I ens preocupava perquè nosaltres enteníem que hi havia tres models molt diferenciats: un model de prevenció total i absolut, en què nosaltres podíem parlar de tècnics forestals, específicament, concretament, el qual hi havia un col·lectiu que això demanava; podíem fer una altra llei que tingués un gir completament al que és aspecte policial, amb uns agents rurals totalment..., i impregnada la llei amb aspectes policials, o podíem buscar un tercer camí, que era el camí realment de fer una llei mixta, una llei en què anessin els dos extrems de què s'estava parlant i poguéssim buscar realment la funcionalitat de la llei en si.

És veritat, i ho ha dit el senyor Ausàs, que aquesta transaccional que han fet tots els grups parlamentaris ens ha permès realment buscar aquesta solució intermèdia que ha fet, al Grup Parlamentari Popular, poder donar suport a aquesta Llei i tirar-la endavant.

Així i tot, dit això, sí que nosaltres creiem que, a aquesta Llei, li ha faltat un temps més per poder madurar. I ho creiem de debò –ho creiem de debò. Però també és ben cert que no podem justificar que la culpa la puguin tindre els grups parlamentaris, ni, fins i tot, el Govern de la Generalitat. La veritat és que aquest, sembla ser, serà l'últim Ple d'aquesta legislatura i calia realment no deixar passar el temps i no deixar un cos tan important com els agents rurals sense una llei pròpia. I aquest ha sigut també el motiu

Grup Parlamentari Popular hauríem donat aquest pas que aquesta Llei hagués sortit endavant. Llei important; en aquest Parlament de Catalunya, hem començat a fer coses que, per mi, tenen unes arrels importants en el que és el nostre país, en el que és la nostra cultura i en el que és la nostra identitat.

Permetin-me que, encara que no tingui a veure amb els agents rurals, faci una mica de rere..., de temps enrere, i possiblement comportat per ser president de la Comissió de Pesca..., aprovàvem un llei també important, que era la Llei de confraries de pescadors. I què estàvem fent? Estàvem adequant, modernitzant una identitat, una institució important a Catalunya, que tanta tasca ha fet i tanta identitat té al món rural de la pesca. I aquí no venim a fer res més, també, que actualitzar, que ficar el dia, que donar un cos jurídic perquè es pugui desenvolupar el que és l'activitat dels agents rurals. I no estem parlant, realment, d'una llei de 1986 amb la qual se crea el cos d'agents rurals amb una transferència que es fa des de l'Estat al que es coneixia com a guarderies forestals, sinó que estem parlant d'arrels més profundes del nostre país, de 1923 i, com no?, el que ja existia el 1932. I és important que, sense perdre aquests orígens nostres, siguem capaços de donar vida a institucions que tant i tant han servit al nostre país.

Doncs, dit això, han sigut els tres motius bàsics i concrets que a nosaltres nos han fet, realment, prendre i anar a favor d'aquesta Llei de cossos d'agents rurals. I diem que possiblement en un futur, per aquesta precipitació que he dit, que és aliena completament al Govern i a tots nosaltres, sinó la voluntat, realment, que no passés més temps sense que hi hagués un cos jurídic..., i celebrar també que, aquest cos jurídic, hem estat i hem sigut capaços que fos una funció de vigilància i de prevenció, una funció mixta que ha estat capaç que aquests dos models diferenciats puguin convergir, realment, en un model unificat. I nosaltres estem totalment segurs que haurà de passar el temps, i amb el temps haurem d'anar adequant, cada dia més, aquesta Llei a les necessitats, que cada dia són més importants i més necessàries.

I, per tant, jo vull agrair..., perquè semblava que era una llei fàcil, però Déu n'hi do, els col·lectius, el que han treballat; Déu n'hi do alguns sindicats, com el de Comissions Obreres, que avui ens honra amb la seua presència, el munt de paper que han fet enviar

als ponents d'aquesta Llei, no? Nos ha facilitat molt la tasca. Però jo també vull donar les gràcies a aquells col·lectius que també hi han participat i han donat unes connotacions realment importants perquè se puguin avindre els dos conceptes de què abans parlava, d'aquesta Llei, que comporta, realment, el més important, que és l'apropament de models i la funcionalitat d'aquests.

Les lleis es canvien amb el temps. Possiblement, d'aquí a uns quants anys, les necessitats nos comportin avançar en uns altres camins, i possiblement hauríem de fer o especialitzar el que és vigilància policial amb un cos determinat de policia integral de què parlava el senyor Ribó, i hauríem de tenir un cos d'agents rurals, purament, tècnics forestals, en matèria pura i dura del que és prevenció mediambiental. Però, avui per avui, jo penso que Catalunya té una eina important per tirar aquest projecte endavant, i té una eina, realment, perquè l'agent rural, els agents, el cos d'agents rurals, puguin tindre, realment, una llei que els permeti tindre una definició clara, precisa i concreta de les seues funcions.

Jo vull finalitzar donant les gràcies a tots els col·lectius que han participat molt activament en aquesta Llei. La veritat és que els grups parlamentaris..., a vegades, moltes vegades, la majoria de vegades, les nostres lleis, aquests projectes de llei, són la voluntat dels col·lectius, i no són, a vegades, la imperiositat que nosaltres marquem, i això és important, perquè vol dir que estem vivint de cara a la societat. I donar les gràcies a la senyora Bet Font, que esperem que la seva natalitat sigui positiva i vagi tot bé. Donar les gràcies al senyor Jordi Ausàs, a la senyora Marta Camps, al senyor Josep Rull, al senyor Rafael Ribó, que encara que no n'ha sigut el ponent, però ha estat aquí defensant-la, i en alguna cosa hem coincidit; al senyor Santaló, que ha estat el lletrat, i a tots els que han fet possible que avui això sigui una realitat i avui tinguem a Catalunya un cos més important, amb arrels, amb entitat, però amb modernitat, que pugui complir les funcions i les gestions que avui la societat necessita i nos exigeix a tots nosaltres.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Gràcies a vostè, senyor diputat. En nom del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, té la paraula la il·lustre diputada senyora Marta Camps.

La Sra. Camps i Torrens

Gràcies, senyor president. Senyors i senyors diputats, en primer lloc, vull agrair les diverses aportacions i suggeriments que durant el llarg debat que ha suscitat aquest Projecte de Llei ens han fet arribar els diversos representants sindicals del cos d'agents rurals, des de Comissions fins a UGT i CATAC, així com també les diverses aportacions dels col·lectius vinculats al medi natural, des dels propietaris forestals fins als sindicats agraris, passant pels professionals forestals.

Però vull fer un especial esment de l'empenta i de la insistència de l'agrupació d'agents forestals de Comissions Obreres, majoritaris al cos d'agents rurals, i sense la qual probablement ara no estaríem debatent aquesta Llei. Vull agrair molt sincerament la presència d'una representació d'aquest col·lectiu en aquest hemicicle i la presència del secretari general del sindicat al capdavant.

Jo faré una mica, relataré una mica els antecedents d'aquest Projecte de Llei. El conseller s'hi ha referit, però em permetran que parli una mica de com ha anat aquest procés, perquè, malgrat l'ampli consens polític assolit avui, no podem oblidar que aquest ha estat un projecte difícil i complicat. Ha estat durant molts anys una de les principals assignatures pendents del Govern de la Generalitat, i fins i tot ha semblat sovint que la seva elaboració ha eclipsat, probablement en excés, la política forestal que hauria d'haver dut a terme la Conselleria de Medi Ambient.

El fet que s'hagin fet fins a vint esborranys d'aquest Projecte de Llei i que, malgrat això, quan va arribar per fi al Parlament, el passat mes de desembre, no agradés globalment a cap grup parlamentari dóna fe de la complexitat d'aquesta iniciativa. S'hi van presentar esmenes a la totalitat i gairebé cent vuitanta esmenes parcials a un text de tot just trenta articles. Per tant, estem parlant d'un projecte que ha portat un complicat procés de debat i de consens.

Finalment, però, crec que, entre tots els grups que hem transaccionat i consensuat el text que avui es sotmet a votació, s'ha pogut millorar substancialment el Projecte inicial. Malgrat que s'han pel camí algunes de les propostes que el nostre Grup havia plantejat, globalment podem afirmar que aquesta Llei estableix, per fi, un marc estable de regulació del cos d'agents rurals, que ha de permetre garantir la professionalització i estabilitat laboral del col·lectiu i millorar-ne la seva estructura i organització, en tant que s'estableixen categories professionals i càrrecs de comandament i es defineixen i es faciliten, a la vegada, les vies d'accés i de promoció interna.

És a dir, estem parlant d'un cos especial que requeria una reglamentació específica, però no només perquè es tractava d'agents de l'autoritat, que així ho són perquè els ho confereix la normativa bàsica estatal i perquè actuen en un medi tan especialitzat i que cada cop adquireix més importància, com és el medi ambient, sinó perquè també calia un esforç especial de tots plegats per definir quin model de cos d'agents rurals volem a Catalunya, després de massa anys d'indefinicions, d'experiments fallits i una existència un xic erràtica entre conselleria i conselleria; només cal recordar que des de la seva creació, l'any 86, han passat d'Agricultura a Interior i, darrerament, a Medi Ambient.

Amb aquesta Llei, i un cop hem convingut que el lloc que els correspon és l'àmbit organitzatiu del Departament de Medi Ambient, es configura un cos professional de policia administrativa especial i especialitzada, que ja hi era, senyor Ribó; no es crea res de nou: ja hi era. Es tracta d'un model que no altera en absolut el model de policia integral que volem a Catalunya, sinó que creiem, almenys des del nostre Grup Parlamentari, que es poden establir perfectament vies de col·laboració, perquè en aquest àmbit hi ha feina per a tots, tant per als mossos, com per al cos d'agents rurals, com per als altres especialistes que actuen sobre el medi ambient.

Per tant, estem parlant d'un cos, ho repeteixo, professional, especialitzat, que té encomanada la vigilància, el control, la protecció i la col·laboració en la gestió del medi natural, o la definició que més ens agrada al Grup Socialista: un cos de prevenció integral del medi ambient que, al nostre entendre, s'hauria de configurar com un autèntic cos d'agents mediambientals, a l'estil dels que ja funcionen en altres comunitats

autònomes, com poden ser Múrcia, Balears, Andalusia o Madrid; és a dir, uns professionals preparats, capaços d'actuar en tots els àmbits relacionats amb el medi ambient, i no només en l'àmbit relacionat amb els recursos forestals, que també, i és aquí, precisament, on s'ha arrelat el cos. Però pensem que s'hauria de fer i s'ha de fer un major èmfasi en aquesta ampliació de funcions, de tal manera que els agents rurals segueixin fent la mateixa tasca que ja fan ara, des de la col·laboració i participació en les tasques de gestió en el medi natural i d'extensionisme forestal, fins a la vigilància i control de l'aplicació de la normativa mediambiental, passant per la lluita contra el furtivisme o la prevenció i actuació davant d'agressions al medi ambient. Però també creiem que han d'actuar amb major contundència que amb la que ara ho fan en casos de contaminació de les aigües, de supervisió de la correcta gestió de residus, o de protecció dels recursos marins, o fins i tot, com s'havia plantejat des del mateix col·lectiu, en la custòdia del patrimoni cultural i arqueològic ubicat al medi natural.

És a dir, nosaltres estem per un model que tendeixi a agrupar les tasques de vigilància, control i prevenció sobre el medi ambient, i no, en canvi, a dispersar-les en diversos col·lectius, com ara succeeix en el model d'administració mediambiental actual. Per tant, a la llarga, el model d'administració mediambiental que els socialistes defensem, creiem que aquest model encara hauria d'adoptar més funcions sobre el medi ambient, en col·laboració o, fins i tot, integrant els diversos cossos de vigilància que avui tenim dispersos en diverses àrees.

Malgrat això, considerem que, tal com ha quedat la Llei, es deixen les portes obertes per acabar configurant aquest cos que en podríem dir d'agents mediambientals o agents rurals –diguem-ne que el nom no fa la cosa–, que actuen de forma integral i especialitzada, corresponent a una demanda social cada cop més creixent, com són la protecció i salvaguarda del medi ambient.

És per això que, més enllà del debat sobre categories, funcions o comandaments del cos, que ens ha portat certament moltes hores de debat i d'intentar trobar un consens entre la majoria de grups parlamentaris, nosaltres, especialment, hem fet molta

insistència a aconseguir una redacció més acurada dels apartats, dels articles que parlaven de les funcions i de les especialitzacions.

També som conscients –i aquí s’ha posat en relleu– que, malgrat l’ampli consens polític assolit, aquesta Llei no satisfà tothom. Els col·lectius més vinculats a la gestió forestal i alguns dels sindicats del cos consideren que amb aquesta Llei no es dona resposta a algunes de les necessitats que tenen els nostres boscos i el nostre patrimoni natural. Però estem parlant de la definició i la configuració d’un cos específic d’agents que actuen sobre el medi natural col·laborant en la seva gestió i preservació, però també inspeccionant, vigilant i controlant, i una gran part d’aquest hemicicle creiem que les dues tasques, senyor Ribó, són perfectament compatibles. És a dir, la vigilància i la inspecció, i les tasques de gestió, de suport a l’extensionisme forestal. Almenys, creiem que la Llei ho defineix així, ho deixa clarament... Perquè hem volgut deixar clar, a través de les nostres esmenes i les d’altres grups parlamentaris, que hi ha d’haver una clara definició sobre quines són també les tasques de gestió forestal i dels recursos naturals, establint-hi les vies de col·laboració necessàries amb els serveis tècnics del Departament. El legislador, en aquest sentit, ha fet la seva feina i ho ha deixat clar. Ara s’haurà d’exigir a l’Administració que faci complir aquest aspecte.

Un altre debat és el que s’ha volgut plantejar en el si d’aquest hemicicle, però també durant el llarg procés en què s’ha tramitat aquest Projecte de Llei, sobre quin és el model de política forestal que necessita aquest país i que nosaltres considerem que ha de ser fruit d’una important discussió i un ampli consens, per tal de corregir moltes de les actuacions que s’han dut a terme els darrers anys i que, com hi feia referència anteriorment, no han contribuït precisament a disposar d’una administració forestal àgil i competent.

Però no es tracta, en aquests moments o en aquest Projecte de Llei, en aquest debat, de discutir quin és el model i on és el futur de l’Administració ambiental a Catalunya, i com s’haurà de plantejar a partir d’ara. Del que estem parlant és de com s’ha d’articular com s’ha de configurar, com s’ha d’estructurar laboralment el cos d’agents rurals. I, per tant, creiem que aquesta Llei, aquest Projecte de Llei que avui aprovem, en absolut limita,

condiciona o distorsiona aquest debat, aquest procés de debat que s'ha d'encetar, sobre quin és el model d'administració forestal, d'administració mediambiental que necessita aquest país, que volem per a Catalunya.

En definitiva, crec que tots ens podem congratular de l'ampli consens aconseguit, i malgrat que el CAR, que el cos d'agents rurals ha de resoldre encara importants carències de mitjans tècnics, de personal, per tal d'assolir la professionalitat i l'eficàcia que tots desitgem i que el nostre medi ambient necessita, considerem que aquesta Llei, aquest Projecte de Llei que ara aprovarem, sens dubte, obre el camí i posa les bases per assolir aquesta fita.

Gràcies, senyor president.

El president

A vostè, senyora diputada. I, en nom de Convergència i Unió, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Josep Rull.

El Sr. Rull i Andreu

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, des del Grup de Convergència i Unió és avui un privilegi poder defensar i aprovar aquesta Llei, fruit d'una reivindicació força intensa del col·lectiu del cos d'agents rurals. A mi m'agradaria fer una mica de memòria, com a mínim del diputat que els parla, de quin ha estat tot el periple que hem hagut d'anar avançant, per tal

Fitxer 05

avui s'aprovi aquesta Llei.

Jo recordo, juntament amb d'altres diputats presents aquí, un debat a l'Espluga del Francolí previ a les darreres eleccions al Parlament de Catalunya, en el qual diversos candidats a diputats dels grups parlamentaris que avui integren aquesta cambra compareixíem davant l'associació d'agents forestals, d'agents rurals, per explicar quines eren les nostres propostes específiques. Ja aleshores, jo mateix, en representació de Convergència i Unió, em vaig comprometre a aprovar al llarg d'aquest mandat una llei del Cos d'Agents Rurals. I recordo que era un moment que hi havia una certa inquietud dins del Cos, hi havia una inquietud perquè no se sabia clarament quin en seria el futur. Fins i tot, hi havia un cert risc que el Cos d'Agents de Rurals acabés, fins i tot, desapareixent, acabés, doncs, esmicolat i repartit entre diversos departaments, hi havia aquella inquietud, i aquella inquietud va ser recollida per diversos, jo diria per la majoria, representants dels partits polítics. I, per tant, la llei originàriament estava molt concebuda per donar seguretat, per donar aquesta força que permetés continuïtat al mateix Cos. I em sembla que amb la llei que aprovem avui això queda perfectament garantit.

D'altra banda, però, al llarg d'aquesta legislatura també hi ha hagut una evolució en l'estructura administrativa del mateix Departament de Medi Ambient, en el sentit que, tal com hi feia referència l'honorable conseller de Medi Ambient, s'ha creat una direcció general específica, la Direcció General de Prevenció de Riscos del Medi Natural, que, bàsicament, encaixa, agrupa, el Cos d'Agents Rurals. Això hi dóna molta seguretat. Per tant, aquí tenim dues peces que són molt importants: per una banda, aquesta estructura administrativa que el Govern de Convergència i Unió vol continuar mantenint de cara al futur i, per altra banda, la mateixa realitat d'una llei.

Jo m'he volgut remuntar justament a això per explicar quina era la percepció del diputat que els parla amb relació al sentiment, al sentit, que hi havia en el col·lectiu del Cos d'Agents Rurals en aquest moment.

I la llei que fem avui no és una llei precipitada, no és una llei improvisada, no és una llei feta a corre-cuita, sinó que és una llei meditada. Evidentment que hi havia un debat molt intens sobre quin havia de ser el model, evidentment que hi era, però no crec que el resultat final sigui un resultat que tanqui cap porta, sinó al contrari, n'obre moltes, de

portes, n'obre amb relació al mateix col·lectiu del Cos d'Agents Rurals i n'obre amb relació a la col·laboració amb la resta del Govern i a la col·laboració amb la resta del sector.

Nosaltres, d'una manera molt conscient, senyor Ribó, no acceptem aquest model plantejat per Iniciativa per Catalunya Verds de partició de l'actual Cos d'Agents Rurals. Amb unes esmenes referents a les disposicions finals i transitòries vostès estableixen que l'actual Cos d'Agents Rurals, que els quatre-cents integrants al Cos d'Agents Rurals, s'haurien de partir. N'hi hauria d'haver uns quants, no queda perfectament delimitat a la seva proposta, que romandrien en aquest Cos, bàsicament amb funcions de gestió, i els altres haurien d'anar a parar al Cos dels Mossos d'Esquadra, a la part més especialitzada de Medi Ambient. Jo crec que això hauria afeblit extraordinàriament el Cos d'Agents Rurals, i, per altra banda, no sé fins a quin punt –no sé fins a quin punt– això hauria ajudat a consolidar un model de gestió forestal satisfactori per al conjunt del país i per al conjunt de les forces polítiques.

Permetin-me que em repeteixi respecte als arguments que han dit d'altres portaveus. Escolti'm, senyor Ribó, no és incompatible fer totes dues coses, no és incompatible fer una tasca d'inspecció, de vigilància, amb una gestió adequada del medi natural, i especialment de la gestió forestal. En el moment que amb aquesta Llei nosaltres creem les especialitats, que no les tanquem, les obrim, les especialitats –la Llei en fixa quatre, però, evidentment, al llarg del seu desenvolupament reglamentari n'hi podran haver tantes com en facin falta–, no es pot demanar..., de dir: «Escolti, persona específica que pertany al Cos d'Agents Rurals, vostè és això o allò altre.» Jo..., em sembla que l'experiència i el capteniment dels membres del Cos d'Agents Rurals ens permet afirmar amb molta rotunditat que totes dues coses es poden fer perfectament, es poden compatibilitzar, i, a més a més, s'estan fent i s'estan fent bé, i, per tant, la Llei, bàsicament, ve a recollir, a reconèixer, quina ha estat l'actuació dels membres del Cos d'Agents Rurals.

En quins termes? –i permetin-me que subratlli quatre qüestions que han estat essencials per arribar a la transacció entre quatre grups parlamentaris d'aquesta cambra. Primera

idea molt important: tot allò que fa referència a funcions era una reivindicació molt important del Cos d'Agents Rurals, o d'un sector molt majoritari del Cos d'Agents Rurals, saber exactament quines eren les funcions que els corresponia desplegar, que els corresponia desenvolupar en base a la seva fisonomia; les llistem, aquestes funcions, i, a més a més, obrim una clàusula residual, una clàusula que permetrà posteriorment d'anar-hi incorporant la resta de funcions que la gestió del dia a dia recomani d'incorporar-hi. Primer element.

Segon element, ja m'hi he referit, que és tot allò que fa referència a la idea de les especialitats..., i creem quatre àrees: l'Àrea de Prevenció i Investigació d'Incendis Forestals, l'Àrea de Fauna Protegida de la Caça i de la Pesca, l'Àrea d'Espais Naturals Protegits i de la Biodiversitat i l'Àrea de Recursos Forestals, amb el manament específic, tal com s'hi ha referit algú anteriorment, que hi hagi aquest desenvolupament reglamentari.

Tercer element: tot allò que fa referència a col·laboració i a coordinació. I, evidentment, no estic d'acord en un dels arguments que emprava el senyor Ribó. Deixa: «Home!, ni la mateixa Llei estableix els mecanismes de coordinació amb d'altres cossos policials.» Escolti, rotundament no: l'article 4.2 bàsicament estableix un mandat molt concret per tal que hi hagi aquesta col·laboració amb cossos i forces de seguretat que tinguin encomanades les funcions de policia ordinària integral. Per tant, col·laboració amb la resta de Govern, i concretament amb el Departament de Justícia i Interior; col·laboració amb d'altres direccions i unitats del mateix Departament de Medi Ambient, i concretament tot el camp de l'aigua i tot el camp de gestió dels residus, i, en darrera instància, col·laboració i coordinació amb la resta del sector forestal.

He parlat de funcions, he parlat d'especialitats, he parlat de coordinació i col·laboració, i acabo parlant del darrer tema, que era també molt important, que era la possibilitat de promoció interna del mateix Cos, i això ho relacionem molt, des de Convergència i Unió, amb l'apartat de formació, i aquest ha sigut un dels grans debats.

Finalment, i aquest ha sigut un objecte d'entesa molt important, hem incorporat el que n'hem dit la «dispensa de grau». Aquesta dispensa de grau no rebaixa les exigències de

formació del Cos, com algú ha pretès establir, ni molt menys, al contrari: el que dóna són incentius per a la formació interna dels agents del cos rural, per una banda, amb una unitat de formació, i, per altra banda, dóna, i amb coratge, la possibilitat dels membres del Cos d'Agents Rurals a poder promocionar, que amb l'actual estructura excessivament tancada això no es produïa. I, per tant, jo crec que aquest és un dels grans progressos, un dels elements més importants en aquesta filosofia d'una llei que no tanca, sinó que és una llei que obre.

Jo els recomanaria –i ja vaig acabant, senyores i senyors diputats– que, a vegades, val la pena, quan acabem d'aprovar un text, que ens mirem què és el que hem aprovat. Jo els recomano una lectura, una lectura molt detallada, de l'article 2 d'aquesta Llei, els recomano que la facin específicament, punt per punt, d'aquests tres punts, a banda de l'exposició de motius, que, evidentment, és tot el que ens llegim els diputats i les diputades d'aquesta cambra abans i després d'haver aprovat una llei, però els demano específicament la lectura de l'article 2, que fa referència a les finalitats de la Llei per saber exactament amb quin marge ens estem movent.

I acabo, simplement, amb un capítol d'agraïments: donar les gràcies als diversos representants del sector –la senyora Marta Camps s'hi ha referit–, a UGT, a CATAC, a la Comissió Obrera Nacional de Catalunya; donar les gràcies als membres del Departament de Medi Ambient, a l'inspector del Cos, el senyor Mur, al secretari general del Departament de Medi Ambient, el senyor Morera, al director general de Prevenció de Riscos, el senyor Escorihuela. I acabo, simplement, agraint la presència d'una representació tan nodrida del Cos d'Agents Rurals, i concretament, escolti'm, ha estat un plaer de treballar amb Comissions Obreres, amb l'Agrupació d'Agents Rurals de Comissions Obreres, ha estat un autèntic plaer, perquè demostra que es pot fer una feina extraordinàriament ben feta. Després de cada reunió de ponència teníem exactament quin era el plantejament, quin era la presa de posició, d'aquest sindicat específicament. Jo, francament, els he de reconèixer que m'havia trobat molt poc al llarg de la meva etapa com a diputat del Parlament de Catalunya una diligència tan intensa i tan important, i, per tant, per part dels quatre ponents que, finalment, aprovarem aquesta

Llei amb majoria ha estat un autèntic plaer, estic convençut que per a Iniciativa també. I acabar, simplement, agraint al lletrat Vicenç Santaló, doncs, una certa flexibilitat que ens ha permès, finalment, arribar a aquest acord.

Moltes gràcies, doncs, senyors diputats, senyores diputades.

El president

Gràcies a vostè, senyor diputat. *(El Sr. Ribó i Massó demana per parlar.)* Senyor Ribó, demana la paraula?

El Sr. Ribó i Massó

Per contradiccions, president.

El president

Té la paraula.

El Sr. Ribó i Massó

Sí, nosaltres hem dit al començament de la intervenció que es podria dialogar sobre molts aspectes de diversos models, però vull recordar aquí que fa quinze dies, en ponència, encara es plantejava la possibilitat d'ajornar aquest text. Érem tots prou responsables per encara tenir una consideració per si ajornàvem o no aquest text.

Nosaltres no volem crear dos cossos, senyor Rull, nosaltres volem crear-ne un, el cos tècnic, i potenciar-lo, dignificar-lo, dotar-lo. Nosaltres creiem que hi ha una altra temàtica, que és la de la policia integral de Catalunya, que han defensat una majoria de grups –començant, senyora Camps, pel seu Grup–, que en aquesta Llei, fora d'una referència de col·laboració –només faltaria que no s'hi digués «col·laboraran», i, senyor Rull, és una paraula maleïda, «col·laborar», eh?, perquè hem patit molts anys els Mossos d'Esquadra encotillats perquè al seu dia es va pactar que serien només policia de col·laboració, i hem hagut d'utilitzar fòrceps per anar-ne traient més coses... Que no passi el mateix ara. És aquest, l'advertiment que fem nosaltres.

I, per últim, senyor Rull i senyora Camps, no sé qui farà el proper pressupost de la Generalitat de Catalunya, però els pressupostos són el moment de la veritat, i fins ara, en aquests moments de la veritat, poc s'ha lluit per part dels molts que s'han omplert la boca aquí..., de debò incrementar els recursos per a aquesta temàtica.

Gràcies, president.

El president

A vostè, senyor diputat. No hi ha cap intervenció, cridem a votació.

(Pausa llarga.)

Sotmetem ara a votació l'esmena a la totalitat del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 4 vots a favor, 126 en contra i cap abstenció.

A continuació, també, les esmenes presentades pel Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds números de la 2 a la 52.

Comença la votació.

Fitxer 6

Han estat rebutjades per 4 vots a favor, 126 en contra i cap abstenció.

A continuació, passem a la votació del Dictamen, el preàmbul i el títol del Projecte de Llei.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 125 vots a favor, cap en contra i 5 abstencions.